

Geen goed gevoel.

Manuel Nepveu

Als ik dit schrijf is zojuist naar buiten gekomen dat er dit jaar ophef is geweest rond een dartwedstrijd tussen Raymond van Barneveld en Martin Adams. Er werden vlak voor de betreffende wedstrijd hoge bedragen ingezet op een verlies van Barney. Echt hoge bedragen. Barney, door kenners als de favoriet gezien, verloor met 5-0, een voor zijn doen ongehoorde afstraffing. Matchfixing? Barney zelf zei dat hij voor aanvang van de partij hoorde van rare bewegingen op de gokmarkt in verband met zijn partij. Dat was niet lekker voor zijn gemoedsrust, met een wanprestatie als gevolg. Tja. Nogmaals: matchfixing? We weten het niet. Hoe zou je erachter moeten komen? Met behulp van probabilistische methoden is er misschien enig vat op te krijgen, maar dat zou een heidense en vooral heel glibberige klus zijn. In het gunstigste geval voor Barney zou de zaak met een soort 'onbeslist' eindigen; beter dan dat wordt het nooit. Een ding staat van meet af aan vast: zijn naam wordt hoe dan ook door het slijk gehaald en menigeen zal ook bij zo'n onbesliste uitkomst denken aan dat vervelende gezegde: waar rook is, is vuur.

Veel schakers zullen in de afgelopen anderhalf jaar op internet hebben geschaakt. Verreweg de meesten die dachten met een menselijke tegenstander te maken te hebben, zullen ook inderdaad tegen lieden van vlees en bloed hebben gespeeld. Maar niet allen. Internetfora hebben regelmatig accounts gesloten omdat de verdenking wel heel erg sterk was dat 'het account' een elektronisch vriendje te hulp had geroepen. Als iemand met een stabiele bordrating van 1700 er een gewoonte van maakt lieden met een FM-rating van het bord te zwiepen is dat reden om je achter het oor te krabben. En om eens te kijken wat de bekende elektronische vrienden over de gespeelde partijen te melden hebben. Dat hebben ze bij de internetfora dan ook gedaan. Men mag veilig aannemen dat het vervolgens sluiten van het betreffende account niet lichtvaardig is gebeurd.

Ook ik heb partijen gespeeld via het internet, vloggertjes maar ook serieuzer spul. Ook ik heb af en toe het gevoel gehad dat een opponent aanzienlijk sterker speelde dan ik mocht verwachten. Dat zijn/haar resultaten consistent opvallend goed waren. Had hij/zij dan alleen maar goede dagen? Maar ja, was mijn wantrouwen wel gerechtvaardigd? Ben ik misschien een beetje paranoïde? Of kan ik alleen maar slecht tegen mijn verlies en zoek ik spijkers op laag water?

Ik ben blij dat de gewone schaakcompetitie weer is begonnen. Niet alleen maar staren naar een steriel bord, maar ook de gewaardeerde vijand zien, daar aan de overkant. Lekker driedimensionaal. De vijand observeren terwijl je hem de tandjes uittrekt. En ja, bedrog is ook dan nog steeds mogelijk met al die telefoontjes waar elektronische schaakvriendjes op staan. Even naar de bar en vriendje vragen of er op b7 gehapt mag worden. Het kan, maar je staat wel voor dingetjes als je gesnapt wordt. Ach, weet je wat? Ik ga er gewoon vanuit dat het niet gebeurt, dat is het beste. Ik wil gewoon keihard en onbedaarlijk gelóven dat het niet gebeurt. Het is soms simpelweg rustgevend om de wens tot vader van de gedachte te bombarderen.